

Homilie 1e zondag advent B - 29 november 2020 Toon Suffys SJ

De kerk biedt ons vandaag drie lezingen en een psalm aan die voor onze tijd gemaakt zijn. Ik heb in deze teksten de verwoording gevonden van mijn gevoelens met de hele corona-crisis. De 1e lezing drukt wanhoop en angst uit voor de straf van God. De 2e lezing wijst ons op onze verbondenheid met Jezus Christus. In het evangelie roept Jezus ons op tot waakzaamheid.

De eerste lezing drukt de wanhoop uit: wat is er toch met ons gebeurd dat wij het ongeluk en het kwaad meer ervaren dan de liefde van God? Is deze hele covid-plaag een straf van God voor onze manier van leven. Velen geloven dat het een straf is voor ons destructief omgaan met onze wereld: vervuiling tot diep in de oceanen, uitbuiting van armen en economisch zwakken, ongebreidelde consumptie, oorlogen om macht en om bezit van energiebronnen, uitsluiten van vluchtelingen ... Wil God ons waarschuwen, ons doen nadenken over hoe wij leven?

Maar Paulus zegt: ik dank God om uw verbondenheid met Jezus Christus. "Alles wat u zegt en al uw kennis bewijst dat het getuigenis over Christus bij u verankerd is." Paulus wijst ons op de andere kant van de waarheid: er zijn wel veel mensen die werken aan behoud van de schepping, aan een rechtvaardige wereld, aan gelijkheid voor iedereen, geen discriminatie omwille van geloof, kleur, overtuiging, geslacht, afkomst Kijk naar je leven, zegt Paulus, en zie waar je Jezus Christus navolgt. Weet dan dat u geen blaam zal treffen, want God is trouw.

Maar met Jezus Christus werken aan een wereld naar Gods plan, vraagt aandacht en waakzaamheid. God heeft ons het beheer van zijn huis gegeven, ieder een taak. En de Heer verwacht dat wij die taak naar best vermogen uitvoeren. De een zorgt voor zijn kinderen, de ander voor rechtvaardige handel, wij allen zijn bezig met natuurbehoud en met een zuiverder aarde ... Het zijn allemaal taken die God ons heeft toevertrouwd.

Wij moeten waakzaam zijn zegt Jezus. Niet alleen de gelovigen: wat Ik tegen jullie zeg, zeg ik tegen iedereen! Wees waakzaam!

En al bij al is onze wereld waakzaam: er dient zich een nieuw probleem aan, een virus dat miljoenen slachtoffers maakt. En de mensheid stelt alles in het werk om dat kwaad te overwinnen. Het duurt lang, maar wij vinden de middelen om het virus te bestrijden. Ondertussen moeten wij ook waakzaam zijn zoals Jezus waakzaam was. Hij had oog voor hen die in zijn maatschappij uit de boot vielen: de zieken, de zwakken, de hongerigen, de kinderen, de uitgestoten vrouwen en mannen. Zij allen vonden bij Jezus gehoor en zij konden weer verder.

Jezus roept ons op dezelfde waakzaamheid te hebben in deze tijd. We hebben gezien en zien nog de grote inspanningen van verzorgenden om zieken te helpen, de inspanning van de regeringen en van vele gewone mensen die offers brengen om de verspreiding van het virus tegen te gaan. En naar toekomst toe: de bekommernis groeit nu al dat het vaccin niet alleen voor de rijken beschikbaar wordt, maar dat het ook naar landen gaat die het niet kunnen betalen.

Is dat geen prachtige advent? Wij leven in verwachting dat God in deze wereld komt, dat Hij onze concrete problemen zal delen. Zoals toen Hij als een pasgeboren kind de gevaren van die tijd deelde: koude, ziekte, armoede, geen plaats voor Hem, vluchteling worden ... Onze God wordt ook in onze tijd mens en deelt de problemen van de mensen van onze tijd.

Wees dus waakzaam op 2 manieren:

zoals Jezus waakzaam was: zien waar hulp nodig is.

Maar wees ook waakzaam en kijk waar je God ontmoet in hen die iets doen aan de onzekerheid en de gevaren van onze tijd.

Wees waakzaam!

